

Vergaderjaar 1992-1993

22 973 (R 1456)

Wijziging van de Paspoortwet in verband met de invoering van de Europese identiteitskaart als reisdocument van Nederland en als nationale identiteitskaart

D

ADVIES RAAD VAN STATE

NADER RAPPORT

Aan de Koningin

Aan de Koningin

's-Gravenhage, 23 juli 1993

24 augustus 1993

Bij Kabinetsmissive van 13 mei 1993, no.93.004001, heeft Uwe Majesteit, op voordracht van de Staatssecretaris van Binnenlandse Zaken, mede namens de Ministers van Justitie, voor Nederlands-Antilliaanse en Arubaanse Zaken en van Buitenlandse Zaken, bij de Raad van State van het Koninkrijk ter overweging aanhangig gemaakt een nota van wijziging inzake het voorstel van Rijkswet tot wijziging van de Paspoortwet in verband met de invoering van de Europese identiteitskaart als reisdocument van Nederland en als nationale identiteitskaart, met toelichting.

Blijkens mededeling van de Directeur van Uw kabinet van 13 mei 1993, no. 93.004.002, machtigde Uwe Majesteit de Raad van State zijn advies betreffende een eerste nota van wijziging inzake het voorstel van Rijkswet tot wijziging van de Paspoortwet in verband met de invoering van de Europese identiteitskaart als reisdocument van Nederland en als nationale identiteitskaart rechtstreeks aan mij te doen toekomen.

Dit advies gedateerd 23 juli 1993, no W04.93.0277/K, bied ik U hierbij, mede namens de Minister van Justitie, de Minister voor Nederlands-Antilliaanse en Arubaanse Zaken en de Minister van Buitenlandse Zaken aan.

1. Punt 1, onder 1, van de nota van wijziging kan naar het oordeel van de Raad van State van het Koninkrijk achterwege blijven naar analogie van aanwijzing 86 van de Aanwijzingen voor de regelgeving.

1. Aan de opmerking van de Raad dat punt 1, onder 1, van de nota van wijziging achterwege kan blijven naar analogie van aanwijzing 86 van de Aanwijzingen voor de regelgeving is gevolg gegeven.

2. In het voorgestelde artikel 3 van de Paspoortwet (nota van wijziging, punt 1, onder 2) wordt geregeld dat de minister kan bepalen in welke gevallen kan worden afgezien van vermelding in elk reisdocument van respectievelijk geboorteplaats, woonplaats, adres en lengte. In de eerste alinea van de toelichting wordt vermeld dat dit geldt ingeval het document fysiek

2. De Raad wijst er op dat de delegatiebepaling inhoudende dat de minister kan bepalen in welke gevallen kan worden afgezien van vermelding in het reisdocument van respectievelijk geboorteplaats, woonplaats, adres en lengte niet overeen komt met de toelichting waar wordt vermeld dat dit geldt ingeval het document fysiek daartoe niet de ruimte biedt. Naar aanleiding

daartoe niet de ruimte biedt. Deze beperking komt in de tekst van de delegatiebepaling niet voor. Het verdient dan ook aanbeveling de nota van wijziging en de toelichting met elkaar in overeenstemming te brengen.

3. In artikel I, onder Ab, van het wetsvoorstel (punt 1, onder 2, van de nota van wijziging) wordt vastgelegd dat de prijs van de Europese identiteitskaart aan een maximum kan worden gebonden. In de toelichting wordt gesteld dat de bewindslieden de mogelijkheid willen hebben om een maximum te stellen aan de afgifteprijzen van de documenten teneinde, zo nodig, te kunnen bewerkstelligen dat de burger tegen een aanvaardbaar bedrag een Europese identiteitskaart kan aanschaffen. De Raad vraagt zich af of met deze toelichting niet wordt miskend dat er ingevolge artikel 277 juncto artikel 279 van de gemeentewet reeds een maximum bestaat. Het college vraagt zich voorts af waarom dit maximum voor de hier bedoelde documenten niet toereikend wordt geacht. Een nieuwe maximumbepaling naast de bestaande komt er immers op neer dat de gemeenten met het oog op het in de toelichting genoemde doel verplicht zouden kunnen worden de documenten beneden de kostprijs te verstrekken. Dit vereist een specifieke toelichting. Een en ander klemmt te meer nu de bepaling, zoals de toelichting zelf al aangeeft, een inbreuk vormt op de gemeentelijke autonomie.

De Raad merkt in dit verband nog op dat ook op andere reisdocumenten dan de Europese identiteitskaart, zoals het paspoort, niet een maximeringsbepaling van toepassing is.

Gelet op het voorgaande verdient het aanbeveling de wenselijkheid van de maximeringsbepaling te heroverwegen en deze in ieder geval in de toelichting beter te motiveren.

4. In de toelichting bij de nota van wijziging ware de laatste volzin aan de voet van de eerste bladzijde «Hoofddregel blijft dat de naam van de (gewezen) echtgeno(o)t(e) op verzoek kan worden vermeld voor zover de ruimte zulks ook toelaat» aan te vullen door de vermelding dat – uiteraard – op de hoofddregel uitzondering wordt gemaakt in die gevallen waarin dit voortvloeit uit het bepaalde in artikel 1:9, lid 2, van het Burgerlijk Wetboek.

van deze opmerking van de Raad is in de toelichting tot uitdrukking gebracht dat er uiteenlopende redenen bestaan waarom deze gegevens niet op een document zouden worden opgenomen, waaronder de fysieke ruimte.

3. Bij het opnemen van artikel I, onder Ab, van het wetsvoorstel (punt 1, onder 2, van de nota van wijziging) is, zoals ook reeds uit de toelichting blijkt, rekening gehouden met het bepaalde in de artikelen 277 jo. 279 van de Gemeentewet. Door de maximumprijs wettelijk vast te leggen wordt voorkomen dat er landelijk grote verschillen in de afgifteprijzen van de Europese identiteitskaart ontstaan. Een redelijke prijs is gewenst in verband met de functie die de kaart zal krijgen als identiteitsdocument in de zin van artikel 1 van de Wet op de identificatieplicht. De maximum afgifteprijs zal zodanig worden gekozen dat het voor iedere gemeente in beginsel mogelijk zal zijn het document tegen een kostendeckende afgifteprijs af te geven. Bij de berekening van de gemeentelijke leges (de toerekening van de directe en indirecte kosten van de gemeente) op de afgifte van de Europese identiteitskaart zal de gemeente aldus rekening houden met dit maximum.

4. Naar aanleiding van de opmerking van de Raad zal in de toelichting de hoofddregel dat de naam van de (gewezen) echtgeno(o)t(e) op verzoek kan worden vermeld voor zover de ruimte zulks ook toelaat, worden aangevuld met de uitzondering voortvloeiend uit artikel 1:9, lid 2, van het Burgerlijk Wetboek.

5. Voor enkele redactionele kanttekeningen moge het college verwijzen naar de bij het advies behorende bijlage.

De Raad van State van het Koninkrijk geeft in overweging de nota van wijziging aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal, aan de Staten van de Nederlandse Antillen en die van Aruba te zenden, nadat met het vorenstaande rekening zal zijn gehouden.

De waarnemend Vice-President van de Raad van State van het Koninkrijk,
G. H. Veringa

Lijst van redactionele kanttekeningen, behorende bij het advies no. W04.93.0277/K van de Raad van State van het Koninkrijk 23 juli 1993

– Naar analogie van aanwijzing 87 van de Aanwijzingen voor de regelgeving ware in de aanhef van de nota van wijziging «voorstel van wet» te vervangen door: voorstel van rijkswet.

– In punt 1, onder 3 en 4, van de nota van wijziging, waren de zinsneden «leden» onderscheidenlijk «lid» te vervangen door onderscheidenlijk: onderdelen en: onderdeel.

– In punt 1, onder 3, ware «In artikel 26, eerste lid, onderdeel a» te vervangen door: In het eerste lid, onderdeel a.

– In punt 1, onder 4, ware «In artikel 40, eerste lid, onderdeel a» te vervangen door: In het eerste lid, onderdeel a.

– Uit wetstechnisch oogpunt ware de indeling van de nota van wijziging te verhelderen door de aanduiding van de punten 1 tot en met 3 te vervangen door een aanduiding met hoofdletters.

5. Met de redactionele kanttekeningen van de Raad is rekening gehouden.

In de nota van wijziging is nog een kleine wijziging van het wetsvoorstel aangebracht.

Ik moge U verzoeken mij te machtigen de gewijzigde nota van wijziging en de gewijzigde toelichting rechtstreeks aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal, de Staten van de Nederlandse Antillen en de Staten van Aruba te doen toekomen.

De Staatssecretaris van Binnenlandse Zaken,
D. I. J. W. de Graaff-Nauta